

ת"ד 12231/03/16 - מדינת ישראל נגד מורדכי קונבל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 12231-03-16 מדינת ישראל נ' קונבל
תיק חיצוני: 33285/2016

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם מורדכי קונבל
ע"י ב"כ אביעד רייפר

החלטה

לפני בקשה להורות על ריצוי עונשי הפסילה, שנגזרו על הנאשם בתיק זה ובתת"ע 486-05-09, בחופף.

הנאשם הורשע, בהתבסס על הודאתו בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניית פרסה תוך הפרעה לתנועה, חבלה של ממש עפ"י ס' 38 לפקודת התעבורה והתנהגות הגורמת נזק.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 24.1.16, בשעה 7:50 או בסמוך לה, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת רנו, מ.ר. 4576952, בנהריה, רח' ויצמן, מכיוון דרום לצפון והגיע סמוך לצומת עם רחוב גרינבאום. בהגיעו למקום נהג הנאשם בקלות ראש וברשלנות, ביצע פניית פרסה מבלי לוודא שהוא עושה זאת ללא הפרעה או סיכון וחסם את דרכו של רכב פרטי מסוג סקודה, מ.ר. 3050664, אשר היה נהוג בידי שפרה קורנפלד, שנסעה באותו הכיוון מאחורי רכב הנאשם. כתוצאה מכך, התנגש רכב הנאשם ברכב הנ"ל. מהתאונה נפגעו ונזקקו לטיפול רפואי הנאשם ונהגת הרכב המעורב שנחבלה חבלות של ממש. כן נגרמו נזקים לשני כלי הרכב.

בגזר הדין, מיום 6.6.17, שניתן על ידי, הוריתי, בין היתר, על פסילת הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה בת 45 ימים. כן הוריתי לנאשם להפקיד רישיונו במזכירות ביהמ"ש לתעבורה לא יאוחר מיום 1.8.17.

נוכח בקשת הנאשם לדחיית מועד הפקדת רישיון ותחילת הפסילה, הוריתי ביום 12.7.17 כי הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות ביהמ"ש לתעבורה ביום 1.9.17.

ביום 16.10.17 הגיש הנאשם בקשה לריצוי עונש הפסילה בתיק בחופף לעונש פסילה בן 45 יום שנגזר עליו בתיק ביהמ"ש השלום לתעבורה בצפת, תת"ע 486-05-09.

בבקשה נטען כי המבקש הפקיד את רישיונו ביום 1.9.17 והחל לרצות את עונש הפסילה אשר נגזר עליו. עת הגיע עמוד 1

המבקש למשרד הרישוי בבקשה להנפיק לו רישיון נהיגה, גילה כי בגין שני תיקים נוספים משנת 2009, אודותיהם, לטענתו, לא ידע, נפסל בהיעדרו מלהחזיק רישיון נהיגה ועל כן לא הוחזר לו רישיון הנהיגה והפסילה לא תמה.

לפיכך, התבקש ביהמ"ש להורות כי עונש הפסילה בפועל שנגזר על המבקש ביום 24.6.09, בתת"ע 486-05-09, פסילה של 45 יום, ירוצה בחופף לעונש בתיק זה, שכן פסק דין זה ניתן אחרון. נטען כי לו המבקש היה יודע על פסק הדין בתיק הנ"ל היה עותר לכך בטיעונים לעונש של תיק זה.

המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי על פי ס' 42(ב) לפקודת התעבורה אם הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה קודמת אשר טרם הסתיימה, תהיה זו מצטברת לפסילה הקודמת. לפיכך, נטען, אין אפשרות לקבל הבקשה על פי החוק ועל הנאשם לרצות הפסילות במצטבר.

הכרעה:

סעיף 42 לפקודת התעבורה (ולהלן: "פקודת התעבורה") קובע בזו הלשון:

"42. פסילה וחישוב תקופתה

(א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמת ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;

(2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור".

(הדגשות שלי-א.ט.ג.)

עיננו הרואות כי בהתאם לס' 42(ב) לפקודת התעבורה על הנאשם לרצות את עונשי הפסילה שהושתו עליו במצטבר, החל מהיום בו הפקיד את רישיון הנהיגה שלו. שכן, עד אשר לא הפקיד את רישיונו במזכירות ביהמ"ש, לא החל מניין תקופת הפסילה שנגזרה עליו. כאמור, פרק הזמן שבין מתן גזר הדין ועד הפקדת הרישיון אינו בא במנין תקופת הפסילה.

במקרה דנא מרוץ תקופת הפסילה החל ביום 1.9.17, היום בו הפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה במזכירות ביהמ"ש.

לאור האמור לעיל אני קובעת כי בקשתו של הנאשם לריצוי עונשי הפסילה שהוטלו עליו בחופף נדחית.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשע"ח, 04 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.